2024/1263

30.4.2024

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EU) 2024/1263,

annettu 29 päivänä huhtikuuta 2024,

talouspolitiikan tuloksellisesta yhteensovittamisesta ja monenvälisestä julkisen talouden valvonnasta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 1466/97 kumoamisesta

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 121 artiklan 6 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisjärjestyksessä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan keskuspankin lausunnon ([1]),

noudattavat tavallista lainsäätämisjärjestystä ([2]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa edellytetään jäsenvaltioiden talouspolitiikkojen yhteensovittamista unionissa, mikä merkitsee seuraavien johtavien periaatteiden noudattamista: vakaa hintataso, terve julkistalous ja rahatalous sekä kestävä maksutase.

(2) Alun perin neuvoston asetuksista (EY) N:o 1466/97 ([3]) ja (EY) N:o 1467/97 ([4]) sekä 17 päivänä kesäkuuta 1997 annetusta Eurooppa-neuvoston päätöslauselmasta ([5]) koostuneen vakaus- ja kasvusopimuksen tavoitteena on terve ja kestävä julkinen talous, jolla pyritään vahvistamaan hintavakauden sekä rahoitusvakauden tukeman vahvan, kestävän ja osallistavan kasvun edellytyksiä ja tukemaan tällä tavoin kestävää kasvua ja työllisyyttä koskevien unionin tavoitteiden saavuttamista.

(3) Finanssipolitiikan ohjausjärjestelmä on osa eurooppalaista ohjausjaksoa, johon sisältyy myös jäsenvaltioiden laajemman talous- ja työllisyyspolitiikan yhteensovittaminen ja valvonta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan ja 148 artiklan, Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilari mukaan lukien, ja asiaan liittyvien maakohtaisten suositusten mukaisesti.

(4) Kansallisten parlamenttien, työmarkkinaosapuolten, kansalaisyhteiskunnan järjestöjen ja muiden asiaankuuluvien sidosryhmien osallistuminen eurooppalaiseen ohjausjaksoon on keskeisen tärkeää, jotta voidaan varmistaa kansallinen sitoutuminen talous- ja finanssipolitiikkaan sekä läpinäkyvä ja osallistava päätöksenteko.

(5) Unionin talouden ohjausjärjestelmää olisi mukautettava siten, että siinä otetaan paremmin huomioon julkisen talouden rahoitusasemien, julkisen velan ja taloutta koskevien haasteiden lisääntynyt keskinäinen epäyhtenäisyys sekä muut haavoittuvuudet eri jäsenvaltioissa. Covid-19-pandemian johdosta toteutetut vahvat politiikkatoimet osoittautuivat hyvin tuloksellisiksi pandemian aiheuttaman kriisin taloudellisten ja sosiaalisten seurausten lieventämisessä, mutta saivat aikaan julkisen ja yksityisen sektorin velkasuhteiden huomattavan kasvun. Tästä syystä on erityisen tärkeää, että velkasuhteita ja alijäämiä pienennetään maltillisille tasoille asteittain, todenmukaisesti, pitkäjänteisesti ja kasvua edistävällä tavalla, varmistetaan riittävä toimintatila suhdanteita tasaavalle politiikalle ja korjataan makrotalouden epätasapainoja samalla kun kiinnitetään asianmukaista huomiota työllisyys- ja sosiaalisiin tavoitteisiin. Lisäksi unionin talouden ohjausjärjestelmää olisi mukautettava siten, että sillä autetaan vastaamaan unionin keskipitkän ja pitkän aikavälin haasteisiin, kuten oikeudenmukaisen digitaalisen ja vihreän siirtymän aikaansaamiseen, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) 2021/1119 ([6]) asetetut ilmastotavoitteet, energiaturvallisuuden varmistamiseen, avoimen strategisen riippumattomuuden tukemiseen, väestörakenteen muutokseen vastaamiseen, yhteiskunnan ja talouden resilienssin ja jatkuvan lähentymisen vahvistamiseen sekä turvallisuus- ja puolustusalan strategisen kompassin täytäntöönpanoon. Tämä kaikki edellyttää uudistuksia ja mittavia pitkäjänteisiä investointeja tulevina vuosina.

([1]) EUVL C 290, 18.8.2023, s. 17.
([2]) Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 23. huhtikuuta 2024 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä), ja neuvoston päätös, tehty 29. huhtikuuta 2024.
([3]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1466/97, annettu 7 päivänä heinäkuuta 1997, julkisyhteisöjen rahoitusaseman valvonnan sekä talouspolitiikan valvonnan ja yhteensovittamisen tehostamisesta (EYVL L 209, 2.8.1997, s. 1).
([4]) Neuvoston asetus (EY) N:o 1467/97, annettu 7 päivänä heinäkuuta 1997, liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä (EYVL L 209, 2.8.1997, s. 6).
([5]) Eurooppa-neuvoston päätöslauselma vakaus- ja kasvusopimuksesta (Amsterdam 17 päivänä kesäkuuta 1997) (EYVL C 236, 2.8.1997, s. 1).
([6]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1119, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2021, puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1).

(6) Unionin talouden ohjausjärjestelmän olisi edistettävä tervettä ja kestävää julkista taloutta sekä kestävää ja osallistavaa kasvua, ja sen vuoksi siinä olisi kohdeltava jäsenvaltioita eriytetysti ottamalla huomioon niiden julkista velkaa ja taloutta koskevat haasteet ja sallimalla monivuotiset maakohtaiset julkisen talouden kehityspolut, samalla kun varmistetaan tehokas monenvälinen valvonta ja noudatetaan yhdenvertaisen kohtelun periaatetta.

(7) Julkisten investointien asianmukaisen tason varmistaminen on tarpeen tässä asetuksessa säädetyn talouden ohjausjärjestelmän uudistuksen päätavoitteiden saavuttamiseksi sekä unionin nykyisten ja tulevien painopisteiden huomioon ottamiseksi. Rahoitusvälineiden, kuten koheesiopolitiikan rahastojen, täytäntöönpanoa, joihin nykyään kuuluvat Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2021/1058 ([7]) perustetut Euroopan aluekehitysrahasto (EAKR) ja koheesiorahasto, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2021/1057 ([8]) perustettu Euroopan sosiaalirahasto plus (ESR+) ja neuvoston asetuksella (EU) 2020/2094 ([9]) perustetun Euroopan unionin elpymisvälineen mukainen tai neuvoston asetuksella (EU) 2020/672 ([10]) perustetun eurooppalaisen hätätilasta aiheutuvien työttömyysriskien lieventämisen tilapäisen tukivälineen mukainen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2021/1056 ([11]) perustettu oikeudenmukaisen siirtymän rahasto, voitaisiin hyödyntää investointi- ja työllisyyspolitiikan sekä unionin yhteisiin painopisteisiin liittyvien unionin investointivälineiden vaikuttavuuden ja tehokkuuden parantamiseksi.

(8) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2, 3 ja 4 kohdassa sekä 148 artiklan 4 kohdassa määrätyllä monenvälisellä valvontamenettelyllä olisi seurattava talouden ja työllisyyden kehitystä kokonaisuutena kussakin jäsenvaltiossa ja koko unionissa. Tähän sisältyy makrotalouden epätasapainojen havaitseminen ja liiallisten epätasapainojen ehkäiseminen ja korjaaminen Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EU) N:o 1174/2011 ([12]) ja (EU) N:o 1176/2011 ([13]) mukaisesti. Jotta kyseistä talouden ja työllisyyden kehitystä voidaan seurata, jäsenvaltioiden olisi toimitettava tietoja sellaisten keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisten suunnitelmien muodossa, jotka kattavat neljän tai viiden vuoden pituisen jakson asianomaisen jäsenvaltion vaalikauden säännönmukaisesta kestosta riippuen. Osana eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä toteutettavaa työllisyyden ja sosiaalisen kehityksen yhdennettyä analyysiään komissio arvioi riskejä ylöspäin tapahtuvalle sosiaaliselle lähentymiselle jäsenvaltioissa ja seuraa edistymistä Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin periaatteiden täytäntöönpanossa sosiaali-indikaattoreiden tulostaulun ja sosiaalisen lähentymisen kehyksen periaatteiden pohjalta.

(9) Olisi vahvistettava yksityiskohtaiset säännöt kansallisten keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisten suunnitelmien sisällöstä, toimittamisesta, arvioinnista, hyväksymisestä ja seurannasta, jotta voidaan edistää tervettä ja kestävää julkista taloutta ja kestävää ja osallistavaa kasvua jäsenvaltioissa sekä resilienssiä muun muassa unionin yhteisiä painopisteitä edistävien uudistusten ja investointien avulla ja ehkäistä liiallisen julkisen talouden alijäämän syntyminen.

(10) Kansallisiin keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisiin suunnitelmiin olisi koottava kunkin jäsenvaltion finanssipolitiikka, rakenneuudistukset ja investoinnit. Kyseisten suunnitelmien olisi oltava unionin talouden ohjausjärjestelmän kulmakivi. Kunkin jäsenvaltion olisi esitettävä kansallinen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellinen suunnitelma, jossa esitetään jäsenvaltion julkisen talouden kehityspolku sekä ensisijaiset julkiset investoinnit ja uudistukset, joiden muodostaman kokonaisuuden avulla varmistetaan pitkäjänteinen ja asteittainen velan vähentäminen sekä kestävä ja osallistava kasvu suhdanteita vahvistavaa finanssipolitiikkaa välttäen. Kyseisten suunnitelmien olisi myös sisällettävä laajempia uudistuksia ja investointeja, jotka liittyvät muun muassa unionin yhteisiin painopisteisiin eli vihreään siirtymään, mukaan lukien Euroopan vihreän kehityksen ohjelma ja siirtyminen ilmastoneutraaliuteen vuoteen 2050 mennessä asetuksen (EU) 2021/1119 mukaisesti sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1999 ([14]) nojalla toimitettujen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien

([7]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1058, annettu 24 päivänä kesäkuuta 2021, Euroopan aluekehitysrahastosta ja koheesiorahastosta (EUVL L 231, 30.6.2021, s. 60).

([8]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1057, annettu 24 päivänä kesäkuuta 2021, Euroopan sosiaalirahasto plussan (ESR+) perustamisesta ja asetuksen (EU) N:o 1296/2013 kumoamisesta (EUVL L 231, 30.6.2021, s. 21).

([9]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/1056, annettu 24 päivänä kesäkuuta 2021, oikeudenmukaisen siirtymän rahaston perustamisesta (EUVL L 231, 30.6.2021, s. 1).

([10]) Neuvoston asetus (EU) 2020/2094, annettu 14 päivänä joulukuuta 2020, Euroopan unionin elpymisvälineen perustamisesta covid-19-kriisin jälkeisen elpymisen tukemiseksi (EUVL L 433 I, 22.12.2020, s. 23).

([11]) Neuvoston asetus (EU) 2020/672, annettu 19 päivänä toukokuuta 2020, eurooppalaisen hätätilasta aiheutuvien työttömyysriskien lieventämisen tilapäisen tukivälineen (SURE) perustamisesta covid-19:n leviämisen seurauksena (EUVL L 159, 20.5.2020, s. 1).

([12]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1174/2011, annettu 16 päivänä marraskuuta 2011, täytäntöönpanotoimista liiallisen makrotalouden epätasapainon korjaamiseksi euroalueella (EUVL L 306, 23.11.2011, s. 8).

([13]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1176/2011, annettu 16 päivänä marraskuuta 2011, makrotalouden epätasapainon ennalta ehkäisemisestä ja korjaamisesta (EUVL L 306, 23.11.2011, s. 25).

([14]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/1999, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 663/2009 ja (EY) N:o 715/2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/22/EY, 98/70/EY, 2009/31/EY, 2009/73/EY, 2010/31/EU, 2012/27/EU ja 2013/30/EU, neuvoston direktiivien 2009/119/EY ja (EU) 2015/652 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 kumoamisesta (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 1).

täytäntöönpanon avulla; digitaaliseen siirtymään, mukaan lukien Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksellä (EU) 2022/2481 ([15]) perustettu digitaalinen vuosikymmen 2030 -ohjelma; yhteiskunnan ja talouden resilienssiin ja Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin täytäntöönpanoon, mukaan lukien siihen liittyvät vuoteen 2030 mennessä saavutettavat työllisyyttä, osaamista ja köyhyyden vähentämistä koskevat tavoitteet; energiaturvallisuuteen; ja puolustusvoimavarojen kehittämiseen soveltuvin osin, mukaan lukien turvallisuus- ja puolustusalan strateginen kompassi, tai myöhemmin annettavat kyseisten painopisteiden kannalta merkitykselliset unionin säädökset. Sinä aikana, kun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksella (EU) 2021/241 ([16]) perustettu elpymis- ja palautumistukiväline on toiminnassa, kansallisia keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisia suunnitelmia laadittaessa olisi otettava asianmukaisesti huomioon kansallisissa elpymis- ja palautumissuunnitelmissa tehdyt sitoumukset.

(11) Myös koheesiopolitiikan rahastot synkronoidaan eurooppalaisen ohjausjakson kanssa. Unionin talousarvion pitkän aikavälin investointipolitiikan tavoin myös kyseisten rahastojen mukaiset uudistukset ja investoinnit olisi otettava asianmukaisesti huomioon laadittaessa kansallisia keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisia suunnitelmia johdonmukaisuuden ja tarvittaessa täydentävyyden varmistamiseksi.

(12) Ennen kansallisten keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisten suunnitelmien toimittamista olisi käytävä komission kanssa tekninen vuoropuhelu, jolla varmistetaan tämän asetuksen noudattaminen. Komission toteuttamaan kansallisten keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisten suunnitelmien arviointiin olisi sisällyttävä yhteenveto kyseisestä teknisestä vuoropuhelusta. Neuvoston olisi komission suosituksen perusteella annettava suositus, jolla asetetaan nettomenopolku, ja tarvittaessa hyväksyttävä sopeutuskauden mahdollisen pidentämisen perustana olevat uudistukset ja investoinnit.

(13) Unionin finanssipolitiikan kehyksen yksinkertaistamiseksi ja läpinäkyvyyden lisäämiseksi kunkin jäsenvaltion julkisen talouden kehityspolun asettamisen ja vuotuisen julkisen talouden valvonnan olisi perustuttava yhteen ainoaan operatiiviseen indikaattoriin, joka on ankkuroitu velkakestävyyteen. Tämän yhden operatiivisen indikaattorin olisi perustuttava kansallisesti rahoitettuihin nettomääräisiin perusmenoihin eli julkisiin menoihin ilman korkomenoja, harkinnanvaraisia tulopuolen toimenpiteitä, unionin ohjelmista aiheutuvia menoja, jotka katetaan täysin unionin rahastoista saatavilla tuloilla, unionin rahoittamien ohjelmien yhteisrahoituksesta johtuvia kansallisia menoja sekä työttömyysetuusmenojen suhdanteesta johtuvia osatekijöitä. Niiden ohjaavien periaatteiden mukaisesti, joita komissio käyttää luokitellessaan taloustoimet kertaluontoisiksi ja muiksi väliaikaisiksi toimenpiteiksi, kyseiset kertaluontoiset ja muut väliaikaiset toimenpiteet olisi myös jätettävä nettomenoindikaattorin ulkopuolelle. Koska automaattisten vakauttajien toiminta ja muut menojen vaihtelut, joihin hallitus ei suoraan voi vaikuttaa, eivät vaikuta kyseiseen indikaattoriin, se mahdollistaa suhdanteita tasaavan makrotalouden vakauttamisen.

(14) Jotta ennen kansallisten keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisten suunnitelmien toimittamista käytävää vuoropuhelua voitaisiin rajata, komission olisi esitettävä jäsenvaltioille, joiden julkinen velka suhteessa BKT:hen on yli 60 prosenttia tai joiden julkisen talouden alijäämä suhteessa BKT:hen on yli 3 prosenttia, kuten määrätään Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 126 artiklan 2 kohdassa yhdessä Euroopan unionista tehtyyn sopimukseen ja Euroopan unionin toiminnasta tehtyyn sopimukseen liitetyn liiallisia alijäämiä koskevasta menettelystä tehdyn pöytäkirjan (N:o 12) kanssa, jäljempänä ”pöytäkirja (N:o 12)”, viiteura, joka kattaa neljän vuotta kestävän sopeutuskauden ja sen mahdollisen pidentämisen enintään kolmella vuodella. Kyseisen uran olisi oltava riskiperusteinen, maakohtainen ja kiinnitetty velkakestävyyteen, jotta varmistetaan sekä nykyisiin että tuleviin haasteisiin soveltuva tulevaisuuteen suuntautunut toimintatapa.

(15) Komission olisi esitettävä ohjeita teknisten tietojen muodossa pyynnöstä jäsenvaltiolle, jonka julkinen velka suhteessa BKT:hen on alle 60 prosenttia ja julkisen talouden alijäämä suhteessa BKT:hen alle 3 prosenttia.

(16) Sen kuukauden aikana, joka edeltää määräaikaa, johon mennessä komission on määrä esittää viiteura tai tekniset tiedot jäsenvaltiolle, kyseisellä jäsenvaltiolla olisi oltava mahdollisuus pyytää teknistä tietojenvaihtoa komission kanssa. Kyseisen teknisen tietojenvaihdon olisi tarjottava tilaisuus keskustella tuoreimmista saatavilla olevista tilastotiedoista ja asianomaisen jäsenvaltion talous- ja finanssipoliittisista näkymistä siten, että samalla varmistetaan jäsenvaltioiden yhdenvertainen kohtelu.

(17) Unionin monenvälinen julkisen talouden valvontakehys perustuu Eurostatin toimittamiin tilastotietoihin. Eurostat vastaa komission puolesta Euroopan kansantalouden tilinpito- ja aluetilinpitojärjestelmän mukaisesti kerättyjen julkista taloutta koskevien tietojen laadun varmistamisesta. Eurostatin on määrä laatia kehys, jonka mukaisesti jäsenvaltiot voivat raportoida unionin rahoittamien ohjelmien kansallista yhteisrahoitusta koskevia tilastotietoja, jotka ovat tarpeen tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi ja joita Eurostat ei tällä hetkellä kerää. Jäsenvaltioiden olisi voitava luottaa arvioihin, kunnes kehys kyseisten tietojen keräämiselle ja toimittamiselle on vahvistettu. Asiaankuuluvien unionin tilastoelinten on määritettävä tällaisten tietojen, joita jäsenvaltiot toimittavat, toimittamisen muoto, laajuus, aikaväli ja ajoitus.

([15]) Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös (EU) 2022/2481, annettu 14 päivänä joulukuuta 2022, digitaalinen vuosikymmen 2030 -ohjelman perustamisesta (EUVL L 323, 19.12.2022, s. 4).

([16]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2021/241, annettu 12 päivänä helmikuuta 2021, elpymis- ja palautumistukivälineen perustamisesta (EUVL L 57, 18.2.2021, s. 17).

(18) Viiteuralla olisi varmistettava, että julkinen velka on sopeutuskauden loppuun mennessä uskottavasti alasuuntaisella uralla tai pysyy maltillisella tasolla myös epäsuotuisissa olosuhteissa. Lisäksi sillä olisi varmistettava, että julkisen talouden alijäämä suhteessa BKT:hen saadaan laskettua alle 3 prosentin ja pidettyä sen alapuolella, ottaen huomioon, että jäsenvaltioilla saattaa olla sopeutuskauden päätyttyä maksettavanaan lisäkustannuksia, kuten väestön ikääntymiseen liittyviä kustannuksia. Sillä olisi myös varmistettava johdonmukaisuus neuvoston asetuksen (EY) N:o 1467/97 mukaisen korjaavan polun kanssa.

(19) Unionin monenvälisen julkisen talouden valvontakehyksen tulosten ennustettavuuden parantamiseksi ja jäsenvaltioiden yhdenvertaisen kohtelun vahvistamiseksi viiteurassa olisi noudatettava jo ennakolta velkakestävyyttä koskevaa turvalauseketta. Kyseisellä turvalausekkeella olisi varmistettava kansallisten keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisten suunnitelmien suunnitteluvaiheessa, että ennustettu julkisen talouden velkasuhde pienenee keskimääräisellä vuotuisella vähimmäismäärällä. Tämä toimisi viiteuran ja nettomenopolun edellyttämien toimien vähimmäisvaatimuksena. Kreikan jäljellä olevan julkisen velan erityisen koostumuksen vuoksi merkittävä määrä siirrettyjä korkoja on määrä tulla maksettavaksi vuonna 2033. Kreikan julkisen talouden velan poikkeuksellista kasvua suhteessa BKT:hen ei sen vuoksi olisi otettava huomioon velkakestävyyttä koskevan turvalausekkeen soveltamisessa.

(20) Viiteuraa koskevien riskiperusteisten vaatimusten odotetaan olevan riittäviä julkisen talouden alijäämien laskemiseksi selkeästi alle viitearvon, joka on 3 prosenttia suhteessa BKT:hen. Jotta monenvälinen julkisen talouden valvontakehys olisi kestävämpi makrotalouden ja finanssipolitiikan muuttujien epävarman kehityksen suhteen, viiteuraan olisi kuitenkin myös sisällyttävä yhteinen resilienssiä koskeva marginaali, joka liittyy Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 126 artiklan 2 kohdassa sekä pöytäkirjassa (N:o 12) tarkoitettuun alijäämän viitearvoon tai kyseiseen alijäämän viitearvoon tähtäävään lähentymiseen. Kyseisellä yhteisellä resilienssiä koskevalla turvalausekkeella olisi varmistettava finanssipoliittisten puskureiden muodostaminen epäsuotuisten olosuhteiden ja sokkien varalta, mikä helpottaa unionin finanssipolitiikan kehyksen mukaisten suhdanteita tasaavien politiikkojen toteuttamista.

(21) Ensimmäisissä kansallisissa keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisissa suunnitelmissa julkisen velan keskipitkän aikavälin alenemisen uskottavuuden olisi perustuttava komission velkakestävyysraportissa (Debt Sustainability Monitor 2023) kuvattuun menetelmään. Velkakestävyysanalyysiä käsittelevän työryhmän olisi tutkittava menetelmän mahdollisia parannuksia, mukaan lukien taustalla olevien oletusten parannukset. Kyseisen työryhmän olisi koostuttava jäsenvaltioiden asiantuntijoista sekä komission ja Euroopan keskuspankin edustajista. Euroopan finanssipoliittinen komitea ja Euroopan vakausmekanismi olisi kutsuttava kyseiseen työryhmään tarkkailijoiksi. Euroopan parlamentin asiasta vastaavalla valiokunnalla olisi oltava mahdollisuus pyytää komissiota esittelemään menetelmänsä tällä asetuksella käynnistetyn taloudellisen vuoropuhelun yhteydessä.

(22) Arvioidakseen, tarvitaanko kansallisen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisen suunnitelman neli- tai viisivuotisen toteutuskauden lopussa lisäsopeutuksia, komission olisi arvioitava tilannetta uudelleen ja ehdotettava uutta viiteuraa, jos jäsenvaltion julkinen velka suhteessa BKT:hen on edelleen yli 60 prosenttia tai sen julkisen talouden alijäämä suhteessa BKT:hen on yli 3 prosenttia.

(23) Kussakin kansallisessa keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisessa suunnitelmassa olisi mainittava, millainen asema sillä on kansallisissa menettelyissä, ja erityisesti, onko suunnitelma esitelty kansalliselle parlamentille ja onko kansallinen parlamentti hyväksynyt sen. Kansallisessa keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisessa suunnitelmassa olisi myös ilmoitettava, onko kansallisella parlamentilla ollut mahdollisuus keskustella edellistä suunnitelmaa koskevasta neuvoston suosituksesta ja tarvittaessa muista neuvoston suosituksista tai päätöksistä tai komission varoituksista. Neuvoston direktiivin 2011/85/EU ([17]) mukaisesti perustetun riippumattoman finanssipolitiikan instituution lausunto, jos sellainen on saatavilla, olisi liitettävä komissiolle toimitettavaan kansalliseen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteelliseen suunnitelmaan. Kunkin jäsenvaltion olisi kuultava kansallisen lainsäädäntökehyksensä mukaisesti työmarkkinaosapuolia, alueellisia viranomaisia, kansalaisyhteiskunnan järjestöjä ja muita asiaankuuluvia kansallisia sidosryhmiä ennen toisen ja sitä seuraavan kansallisen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisen suunnitelmansa toimittamista. Kansallisten parlamenttien kuulemista ja kuulemisprosessia koskevat tiedot olisi sisällytettävä kansalliseen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteelliseen suunnitelmaan. Ottaen huomioon, että ensimmäisten kansallisten keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisten suunnitelmien valmisteluaikataulu on suunniteltu tiukemmaksi, jäsenvaltiot voisivat järjestää kuulemisen etukäteen asianmukaisia määräaikoja noudattaen.

(24) Jos kyseessä on äskettäin nimitetty hallitus, jäsenvaltiolla olisi oltava mahdollisuus toimittaa komissiolle tarkistettu kansallinen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellinen suunnitelma. Jos olosuhteet objektiivisesti tarkasteltuna estävät kansallisen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisen suunnitelman täytäntöönpanon, jäsenvaltiolla olisi oltava mahdollisuus pyytää, että tarkistettu suunnitelma toimitetaan komissiolle viimeistään 12 kuukautta ennen voimassa olevan suunnitelman päättymistä.

([17]) Neuvoston direktiivi 2011/85/EU, annettu 8 päivänä marraskuuta 2011, jäsenvaltioiden julkisen talouden kehyksiä koskevista vaatimuksista (EUVL L 306, 23.11.2011, s. 41).

(25) Jos jäsenvaltiot käyttävät kansallisissa keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisissa suunnitelmissaan oletuksia, jotka poikkeavat keskipitkän aikavälin julkisen talouden velkaa koskevasta ennustekehyksestä, niiden olisi selitettävä ja perusteltava asianmukaisesti erot läpinäkyvästi ja pätevin taloudellisin perustein teknisessä vuoropuhelussa ja kansallisissa keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisissa suunnitelmissaan.

(26) Jos neuvosto katsoo, että jäsenvaltion tarkistettu kansallinen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellinen suunnitelma ei täytä tämän asetuksen vaatimuksia, neuvoston olisi pääsääntöisesti suositeltava, että komission aiemmin esittämä alkuperäinen viiteura olisi nettomenopolku.

(27) Jotta mahdollistetaan unionin yhteisen kehyksen ja kansallisten julkisen talouden kehysten asianmukainen vuorovaikutus, komission arvioinnin, joka koskee sitä, ovatko jäsenvaltiot noudattaneet neuvoston asettamia nettomenopolkuja, olisi perustuttava ainoastaan nettomenojen kehitykseen. Jäsenvaltioiden olisi voitava asettaa kansalliset julkisen talouden tavoitteensa jonkin muun indikaattorin, kuten rakenteellisen rahoitusaseman, perusteella, jos kansallinen julkisen talouden kehys tätä edellyttää.

(28) Komission tekemissä kansallisten keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisten suunnitelmien arvioinneissa olisi tarkasteltava erityisesti makrotaloutta ja julkista taloutta koskevien oletusten uskottavuutta, mikäli ne poikkeavat viiteuran perustana olevista oletuksista. Etenkin suunnitelmaan sisällytettävien velkaennusteiden, joissa politiikan oletetaan säilyvän muuttumattomana, olisi oltava vertailukelpoisia komission ennusteiden kanssa.

(29) Kansallisten keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisten suunnitelmien toteuttamisen varmistamiseksi komission ja neuvoston olisi seurattava näihin suunnitelmiin sisältyviä uudistuksia ja investointeja eurooppalaisen ohjausjakson puitteissa jäsenvaltioiden toimittamien vuotuisten edistymisraporttien perusteella ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan ja 148 artiklan mukaisesti. Tätä varten niiden olisi käytävä taloudellista vuoropuhelua Euroopan parlamentin kanssa.

(30) Euroopan parlamentin olisi asianmukaisesti osallistuttava eurooppalaiseen ohjausjaksoon säännöllisellä ja jäsennellyllä tavalla, jotta voidaan lisätä eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä tehtyjen päätösten läpinäkyvyyttä, vastuuvelvollisuutta ja omistajuutta. Neuvoston puheenjohtajan ja komission olisi tiedotettava Euroopan parlamentille säännöllisesti tämän asetuksen mukaisen monenvälisen valvonnan tuloksista. Komission olisi valmisteltava tämän asetuksen yhteydessä annettavat tiedot ja toimitettava ne neuvostolle, ja ne olisi asetettava Euroopan parlamentin saataville ilman aiheetonta viivytystä.

(31) Velan asteittaisemman vähentämisen varmistamiseksi sopeutuskautta voidaan pidentää enintään kolmella vuodella, jos jäsenvaltion kansallisen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisen suunnitelman perustana on todennettavissa oleva ja aikasidonnainen uudistusten ja investointien kokonaisuus, joka yleisesti ottaen edistää kasvua ja resilienssiä, tukee julkisen talouden kestävyyttä ja jossa käsitellään unionin yhteisiä painopisteitä ja eurooppalaisen ohjausjakson mukaisia asiaankuuluvia maakohtaisia suosituksia, mahdolliset makrotalouden epätasapainoa koskevassa menettelyssä annetut suositukset mukaan lukien, sekä maakohtaisia investointien painopisteitä, alentamatta kansallisesti rahoitettujen julkisten investointien tasoa suunnitelman kattamalla ajanjaksolla verrattuna keskipitkän aikavälin tasoon ennen suunnitelman alkua maakohtaisten haasteiden laajuus ja taso huomioon ottaen.

(32) Sopeutuskauden pidentämisen perustana olevien uudistusten ja investointien kokonaisuuden olisi oltava johdonmukainen niiden sitoumusten kanssa, jotka sisältyvät asianomaisen jäsenvaltion hyväksyttyyn elpymis- ja palautumissuunnitelmaan sinä aikana, kun elpymis- ja palautumistukiväline ja monivuotisen rahoituskehyksen mukaisesti hyväksytty kumppanuussopimus ovat toiminnassa. Jos elpymis- ja palautumissuunnitelmat sisältävät kunnianhimoisia uudistuksia ja investointeja erityisesti keskipitkän aikavälin talouskasvun ja julkisen talouden kestävyyden osalta, niiden olisi katsottava olevan ensimmäisten kansallisten keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisten suunnitelmien sopeutuskauden pidentämistä koskevien vaatimusten mukaisia.

(33) Kansallisissa keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisissa suunnitelmissa esitetyn uudistusten ja investointien kokonaisuuden olisi oltava unionin yhteisten painopisteiden mukainen. Näihin kuuluu seuraavien saavuttaminen: oikeudenmukainen vihreä ja digitaalinen siirtymä, mukaan lukien asetuksessa (EU) 2021/1119 asetetut ilmastotavoitteet, yhteiskunnan ja talouden resilienssi, mukaan lukien Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilari, energiaturvallisuus ja tarvittaessa puolustusvoimavarojen kehittäminen. Komission olisi kiinnitettävä kansallisia keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisia suunnitelmia koskevassa arvioinnissaan erityistä huomiota kyseisiin painopisteisiin. Kyseisen uudistusten ja investointien kokonaisuuden olisi myös oltava johdonmukainen asianomaisen jäsenvaltion määrittämien, unionin painopisteitä edistävien kansallisten strategioiden toteuttamisen kanssa.

(34) Kasvua tukevien julkisen talouden vakauttamisstrategioiden edistämiseksi kansallisten keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisten suunnitelmien mukaisesti toteutettujen uudistusten ja investointien vaikutukset olisi otettava asianmukaisesti huomioon seuraavien suunnitelmien suunnittelussa. Erityistä huomiota olisi kiinnitettävä tulevien julkisten tulojen, menojen ja potentiaalisen kasvun julkisen talouden kestävyyteen kohdistuviin vaikutuksiin sekä unionin yhteisiin painopisteisiin annettavaan panokseen vankan ja tietoon perustuvan taloudellisen näytön perusteella.

(35) Jos jäsenvaltio ei tyydyttävällä tavalla noudata neuvoston asettamaa asteittaisempaa nettomenopolkua tukevaa aikasidonnaista uudistusten ja investointien kokonaisuutta asetettuun määräaikaan mennessä, neuvoston olisi komission suosituksesta voitava antaa suositus pidennetyn sopeutuskauden lyhentämisestä eli vuosittaisten sopeutustoimien kiristämisestä, paitsi jos olosuhteet objektiivisesti tarkasteltuna estävät toteuttamisen alkuperäisessä määräajassa.

(36) Komission olisi perustettava kullekin jäsenvaltiolle valvontatili, jolla seurataan havaittuja nettomenojen vuosittaisia ja kertyneitä poikkeamia neuvoston asettamalta nettomenopolulta ylös- ja alaspäin. Poikkeamia ei olisi tallennettava valvontatilille niin kauan kuin sovelletaan poikkeuslausekkeita. Laatiessaan Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 126 artiklan 3 kohdan mukaisen kertomuksen komission olisi asetuksen (EY) N:o 1467/97 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti otettava merkityksellisinä tekijöinä huomioon edistyminen uudistusten ja investointien toteuttamisessa, mukaan lukien erityisesti politiikat unionin yhteisen kasvu- ja työllisyysstrategian toteuttamiseksi, ja kiinnitettävä erityistä huomiota rahoitusosuuksiin tässä asetuksessa säädettyjen unionin yhteisten painopisteiden saavuttamiseksi.

(37) Itsenäiset finanssipolitiikan instituutiot ovat osoittaneet pystyvänsä edistämään julkisen talouden kurinalaisuutta ja vahvistamaan jäsenvaltioiden julkisen talouden uskottavuutta. Kansallisen omistajuuden vahvistamiseksi itsenäisten finanssipolitiikan instituutioiden neuvoa-antava rooli olisi säilytettävä uudistetussa unionin talouden ohjausjärjestelmässä, jotta niiden valmiuksia voitaisiin asteittain parantaa.

(38) Pysyvällä ja riippumattomammalla Euroopan finanssipoliittisella komitealla olisi oltava näkyvämpi neuvoa-antava rooli unionin talouden ohjausjärjestelmässä. Sen olisi jatkettava vakaus- ja kasvusopimuksen täytäntöönpanon arviointia, koko euroalueen tulevan finanssipolitiikan virityksen arviointia ja neuvojen antamista komissiolle ja neuvostolle kunnioittaen komission roolia ja oikeuksia, jotka vahvistetaan Euroopan unionista tehdyssä sopimuksessa ja Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa. Sen riippumattomuutta ja tiedonsaantia olisi parannettava. Komitean puheenjohtajan ja jäsenten nimitysprosessissa olisi kuultava neuvostoa ja Euroopan parlamenttia. Kyseisissä nimityksissä olisi mahdollisuuksien mukaan varmistettava asianmukainen maantieteellinen ja sukupuoleen liittyvä jakauma.

(39) Antaessaan lausunnon Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 473/2013 ([18]) nojalla toimitetuista alustavista talousarviosuunnitelmista komission olisi arvioitava, ovatko alustavat talousarviosuunnitelmat yhdenmukaisia tämän asetuksen mukaisten neuvoston asettamien nettomenopolkujen kanssa.

(40) Euroalueen tai koko unionin vakavien häiriöiden varalta käytettävissä olisi oltava yleinen poikkeuslauseke, jotta euroalueen tai koko unionin talouden jyrkässä laskusuhdanteessa olisi mahdollista poiketa neuvoston asettamalta nettomenopolulta edellyttäen, että tällainen poikkeama ei vaaranna julkisen talouden kestävyyttä keskipitkällä aikavälillä. Yleisen poikkeuslausekkeen soveltamisen käynnistämisestä ja jatkamisesta on määrä antaa neuvoston suositus, joka neuvoston olisi pyrittävä hyväksymään neljän viikon kuluessa komission suosituksesta. Euroopan finanssipoliittisen komitean olisi annettava lausunto yleisen poikkeuslausekkeen soveltamisen jatkamisesta.

(41) Yleisen poikkeuslausekkeen lisäksi käytettävissä olisi oltava myös maakohtainen poikkeuslauseke, jotta neuvoston asettamalta nettomenopolulta voidaan poiketa, jos poikkeuksellisilla olosuhteilla, kuten odottamattomilla ulkoisilla tapahtumilla, joihin jäsenvaltio ei voi vaikuttaa, on merkittävä vaikutus jäsenvaltion julkiseen talouteen ja ne edellyttävät suhdanteita tasaavia finanssipoliittisia toimenpiteitä edellyttäen, että tällainen poikkeama ei vaaranna julkisen talouden kestävyyttä keskipitkällä aikavälillä. Maakohtaisten poikkeuslausekkeiden soveltamisen käynnistämisestä ja jatkamisesta on määrä antaa neuvoston suositus, joka neuvoston olisi pyrittävä hyväksymään neljän viikon kuluessa komission suosituksesta ottaen huomioon asianomaisen jäsenvaltion pyyntö käynnistää maakohtaisen poikkeuslausekkeen soveltaminen tai jatkaa sitä.

([18]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 473/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, alustavien talousarviosuunnitelmien seurantaa ja arviointia sekä euroalueen jäsenvaltioiden liiallisen alijäämän tilanteen korjaamisen varmistamista koskevista yhteisistä säännöksistä (EUVL L 140, 27.5.2013, s. 11).

(42) Tämä asetus on osa lainsäädäntöpakettia, jonka muut osat ovat neuvoston asetus (EU) 2024/1264 ([19]) ja neuvoston direktiivi (EU) 2024/1265 ([20]). Näillä kolmella säädöksellä, jäljempänä yhdessä ”talouden ohjausjärjestelmän uudistus”, uudistetaan unionin talouden ohjausjärjestelmää saattamalla talous- ja rahaliiton vakaudesta, yhteensovittamisesta sekä ohjauksesta ja hallinnasta 2 päivänä maaliskuuta 2012 tehdyn sopimuksen ([21]), jäljempänä ”vakaussopimus”, III osasto (Finanssipoliittinen sopimus) osaksi unionin oikeutta vakaussopimuksen 16 artiklan mukaisesti. Talouden ohjausjärjestelmän uudistuksessa, jossa hyödynnetään jäsenvaltioiden vakaussopimuksen täytäntöönpanosta saamaa kokemusta, säilytetään finanssipoliittisen sopimuksen keskipitkän aikavälin näkökulma välineenä, jolla saadaan aikaan finanssipolitiikan kurinalaisuus ja edistetään kasvua. Talouden ohjausjärjestelmän uudistuksella vahvistetaan maakohtaista ulottuvuutta, jolla pyritään lisäämään kansallista omistajuutta muun muassa säilyttämällä itsenäisten finanssipolitiikan instituutioiden neuvoa-antava rooli. Tämä perustuu olennaisilta osin finanssipoliittisen sopimuksen kansallisia julkisen talouden korjausmekanismeja koskeviin yhteisiin periaatteisiin, joita komissio on vakaussopimuksen 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti ehdottanut 20 päivänä kesäkuuta 2012 antamassaan tiedonannossa. Tässä asetuksessa säädetään finanssipoliittisessa sopimuksessa edellytetystä, noudattamista koskevaan kokonaisarvioon sisältyvästä analyysista, joka koskee menoja, joista on vähennetty harkinnanvaraiset tulopuolen toimenpiteet. Kuten finanssipoliittisessa sopimuksessa, väliaikaiset poikkeamat keskipitkän aikavälin suunnitelmasta sallitaan vain poikkeuksellisissa olosuhteissa tämän asetuksen ja valvontatiliä koskevien säännösten mukaisesti. Finanssipoliittisen sopimuksen tavoin jos havaitaan merkittäviä poikkeamia keskipitkän aikavälin suunnitelmasta, olisi toteutettava toimenpiteitä niiden korjaamiseksi tietyn ajanjakson kuluessa. Talouden ohjausjärjestelmän uudistuksella vahvistetaan julkisen talouden seurantaa ja noudattamisen menettelyjä terveen ja kestävän julkisen talouden sekä kestävän ja osallistavan kasvun edistämistä koskevan sitoumuksen täyttämiseksi. Tästä syystä talouden ohjausjärjestelmän uudistuksessa säilytetään finanssipoliittisessa sopimuksessa asetetut talousarvion kurinalaisuutta ja velkakestävyyttä koskevat perustavoitteet.

(43) Tämän asetuksen tuloksellisen täytäntöönpanon ja asianmukaisen seurannan varmistamiseksi komission olisi talous- ja rahoituskomitean lausunnon saatuaan annettava oikea-aikaista ohjausta tiedoista, jotka jäsenvaltioiden on toimitettava kansallisissa keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisissa suunnitelmissaan ja vuotuisissa edistymisraporteissaan. Nämä ohjeet olisi julkistettava.

(44) Monenvälisen valvonnan olisi perustuttava Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EY) N:o 223/2009 ([22]) vahvistettujen periaatteiden mukaisesti tuotettuihin laadukkaisiin ja riippumattomiin tilastoihin,

(45) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita varmistaakseen talouspolitiikan tuloksellisen yhteensovittamisen ja monenvälisen julkisen talouden valvonnan, vaan ne voidaan yhteensovittamisen ja valvonnan laajuuden tai vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi.

(46) Kun otetaan huomioon nykyinen vakaus- ja kasvusopimuksen mukainen määräaika, tämän asetuksen olisi tultava voimaan kiireellisesti sinä päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

KOHDE JA MÄÄRITELMÄT

1 artikla

Kohde

1. Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt, joilla varmistetaan jäsenvaltioiden terveiden talouspolitiikkojen tuloksellinen yhteensovittaminen ja tuetaan siten kestävää ja osallistavaa kasvua ja työllisyyttä koskevien unionin tavoitteiden saavuttamista.

([19]) Neuvoston asetus (EU) 2024/1264, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2024, liiallisia alijäämiä koskevan menettelyn täytäntöönpanon nopeuttamisesta ja selkeyttämisestä annetun asetuksen (EY) N:o 1467/97 muuttamisesta (EUVL L, 2024/1264, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1264/oj).

([20]) Neuvoston direktiivi (EU) 2024/1265, annettu 29 päivänä huhtikuuta 2024, jäsenvaltioiden julkisen talouden kehyksiä koskevista vaatimuksista annetun direktiivin 2011/85/EU muuttamisesta (EUVL L, 2024/1265, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1265/oj).

([21]) https://www.consilium.europa.eu/media/20385/st00tscg26-fi-12.pdf.

([22]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 223/2009, annettu 11 päivänä maaliskuuta 2009, Euroopan tilastoista sekä salassapidettävien tilastotietojen luovuttamisesta Euroopan yhteisöjen tilastotoimistolle annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 1101/2008, yhteisön tilastoista annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 322/97 ja Euroopan yhteisöjen tilasto-ohjelmakomitean perustamisesta tehdyn neuvoston päätöksen 89/382/ETY, Euratom kumoamisesta (EUVL L 87, 31.3.2009, s. 164).

2. Tässä asetuksessa vahvistetaan yksityiskohtaiset säännöt, jotka koskevat neuvoston ja komission toteuttamaan monenväliseen julkisen talouden seurantaan kuuluvien kansallisten keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisten suunnitelmien sisältöä, toimittamista, arviointia ja seurantaa, jotta voidaan edistää tervettä ja kestävää julkista taloutta, kestävää ja osallistavaa kasvua sekä resilienssiä uudistuksilla ja investoinneilla ja ehkäistä liialliset julkisen talouden alijäämät.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

1) ”maakohtaisella suosituksella” talous-, finanssi-, työllisyys- ja rakennepolitiikkaa koskevaa vuotuista ohjeistusta, jota neuvosto antaa jäsenvaltiolle Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 ja 148 artiklan nojalla;

2) ”nettomenoilla” julkisia menoja ilman korkomenoja, harkinnanvaraisia tulopuolen toimenpiteitä, unionin ohjelmista aiheutuvia menoja, jotka katetaan täysin unionin rahastoista saatavilla tuloilla, unionin rahoituksen piiriin kuuluvien ohjelmien yhteisrahoituksesta johtuvia kansallisia menoja sekä työttömyysetuusmenojen suhdanteesta johtuvia osatekijöitä sekä kertaluontoisia ja muita väliaikaisia toimenpiteitä;

3) ”viiteuralla” monivuotista nettomenojen uraa, jonka komissio esittää jäsenvaltioiden kanssa käytävän vuoropuhelun rajaamiseksi, jos julkinen velka suhteessa BKT:hen on yli 60 prosenttia tai jos julkisen talouden alijäämä suhteessa BKT:hen on yli 3 prosenttia, jäsenmaiden valmistellessa kansallisia keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisia suunnitelmiaan;

4) ”teknisillä tiedoilla” komission niille jäsenvaltioille ennen kansallisten keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisten suunnitelmien laatimista pyynnöstä esittämää ohjausta, joiden julkinen velka suhteessa BKT:hen on alle 60 prosenttia tai joiden julkisen talouden alijäämä suhteessa BKT:hen on alle 3 prosenttia;

5) ”nettomenopolulla” jäsenvaltion nettomenojen monivuotista kehitysuraa;

6) ”kansallisella keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisella suunnitelmalla” asiakirjaa, joka sisältää jäsenvaltion finanssipolitiikkaa, uudistuksia ja investointeja koskevat sitoumukset, jotka kattavat neljän tai viiden vuoden pituisen ajanjakson kyseisen jäsenvaltion vaalikauden säännönmukaisesta kestosta riippuen;

7) ”vuotuisella edistymisraportilla” jäsenvaltion laatimaa raporttia kansallisen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisen suunnitelman, mukaan lukien neuvoston asettama nettomenopolku, toteuttamisesta sekä uudistuksista ja investoinneista;

8) ”sopeutuskaudella” ajanjaksoa, jonka kuluessa jäsenvaltion julkisen talouden sopeuttaminen tapahtuu ja joka kattaa neljän vuoden kauden tai pidentämisen tapauksessa neljän vuoden kauden sekä enintään kolmen vuoden lisäkauden;

9) ”valvontatilillä” tietoja jäsenvaltion nettomenojen kertyneistä havaituista poikkeamista neuvoston asettamalta nettomenopolulta ylös- ja alaspäin;

10) ”rakenteellisella rahoitusasemalla” suhdannekorjattua julkisen talouden rahoitusasemaa ilman kertaluonteisia ja muita väliaikaisia toimenpiteitä;

11) ”rakenteellisella perusjäämällä” rakenteellista rahoitusasemaa ilman korkomenoja.

II LUKU

EUROOPPALAINEN OHJAUSJAKSO

3 artikla

Eurooppalainen ohjausjakso

1. Varmistaakseen jäsenvaltioiden talouspolitiikan tiiviimmän yhteensovittamisen ja taloudellisen ja sosiaalisen suorituskyvyn jatkuvan lähentymisen neuvosto ja komissio suorittavat monenvälistä seurantaa, johon Euroopan parlamentti osallistuu tämän asetuksen 27 artiklan mukaisesti, eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen tavoitteiden ja vaatimusten mukaisesti.

2. Monenvälisen seurannan on perustuttava asetuksessa (EY) N:o 223/2009 säädettyjen periaatteiden mukaisesti tuotettuihin laadukkaisiin ja riippumattomiin tilastoihin.

3. Eurooppalainen ohjausjakso sisältää seuraavaa:

a) jäsenvaltioiden ja unionin talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen laatiminen ja niiden täytäntöönpanon valvonta Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 2 kohdan mukaisesti sekä maakohtaisten suositusten ja euroalueen talouspolitiikkaa koskevan suosituksen laatiminen ja niiden täytäntöönpanon valvonta;

b) niiden työllisyyden suuntaviivojen laatiminen ja täytäntöönpanon valvonta, jotka jäsenvaltioiden on Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 148 artiklan 2 kohdan mukaisesti otettava huomioon, mukaan lukien Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin periaatteet, sekä niihin liittyvien maakohtaisten suositusten laatiminen ja täytäntöönpanon valvonta. Komission suorittamaan täytäntöönpanon valvontaan kuuluu edistyminen Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilarin periaatteiden ja sen yleistavoitteiden täytäntöönpanossa sosiaali-indikaattoreiden tulostaulun ja sosiaaliseen lähentymiseen kohdistuvien riskien tunnistamista koskevan kehyksen avulla;

c) jäsenvaltioiden kansallisten keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisten suunnitelmien toimittaminen, arviointi ja hyväksyminen sekä niiden täytäntöönpanon seuranta vuotuisten edistymisraporttien avulla;

d) valvontatoimet makrotalouden epätasapainojen ehkäisemiseksi ja korjaamiseksi asetuksen (EU) N:o 1176/2011 nojalla.

4 artikla

Eurooppalaisen ohjausjakson toteuttaminen

1. Neuvosto antaa kansallisista keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisista suunnitelmista, vuotuisista edistymisraporteista ja jäsenvaltioiden sosioekonomisesta tilanteesta tämän asetuksen nojalla tehdyn arvioinnin perusteella komission suosituksesta jäsenvaltioille tarvittaessa suosituksia hyödyntäen kaikilta osin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 ja 148 artiklassa ja niihin liittyvässä johdetussa oikeudessa esitettyjä oikeudellisia välineitä.

2. Jäsenvaltioiden on otettava asianmukaisesti huomioon talouspolitiikkansa laajat suuntaviivat sekä 3 artiklan 3 kohdan a alakohdassa tarkoitetut suositukset ja 3 artiklan 3 kohdan b alakohdassa tarkoitetut työllisyyden suuntaviivat ennen keskeisten päätösten tekemistä talous-, sosiaali-, työllisyys-, rakenne- ja budjettipolitiikkansa kehittämisestä. Komissio seuraa edistymistä.

3. Jos jäsenvaltio ei noudata 2 kohdassa tarkoitettuja suuntaviivoja ja suosituksia,

a) sille voidaan antaa lisäsuosituksia;

b) sille voidaan antaa komission varoitus tai neuvoston suositus Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 4 kohdan nojalla;

c) voidaan ryhtyä toimiin tämän asetuksen, asetuksen (EY) N:o 1467/97 tai asetuksen (EU) N:o 1176/2011 mukaisesti.

III LUKU

VIITEURA

5 artikla

Viiteura

Jos julkinen velka suhteessa BKT:hen on yli 60 prosenttia tai julkisen talouden alijäämä suhteessa BKT:hen on yli 3 prosenttia, komissio toimittaa kyseiselle jäsenvaltiolle ja talous- ja rahoituskomitealle nettomenojen viiteuran, joka kattaa neljä vuotta kestävän sopeutuskauden ja sen mahdollisen pidentämisen 14 artiklan nojalla enintään kolmella vuodella.

6 artikla

Viiteuraa koskevat riskiperusteiset vaatimukset

Viiteuran on oltava riskiperusteinen, se on vahvistettava erikseen kullekin jäsenvaltiolle, ja sillä on varmistettava, että

a) viimeistään sopeutuskauden päättyessä, sillä oletuksella, että muita julkisen talouden toimenpiteitä ei toteuteta, ennustettu julkisen talouden velkasuhde saadaan uskottavasti alaspäin suuntautuvalle polulle tai se pysyy uskottavasti alaspäin suuntautuvalla polulla taikka pysyy keskipitkällä aikavälillä maltillisella tasolla, joka on alle 60 prosenttia suhteessa BKT:hen;

b) ennustettu julkisen talouden alijäämä saadaan sopeutuskaudella laskettua alle 3 prosentin suhteessa BKT:hen ja se pidetään kyseisen viitearvon alapuolella keskipitkällä aikavälillä, sillä oletuksella, että muita julkisen talouden toimenpiteitä ei toteuteta;

c) julkisen talouden sopeuttamistoimia toteutetaan kansallisen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisen suunnitelman kattamalla kaudella pääsääntöisesti lineaarisesti ja vähintään samassa suhteessa koko sopeutuskauden aikana; ja

d) viiteura on johdonmukainen asetuksen (EY) N:o 1467/97 3 artiklan 4 kohdassa tarkoitetun korjaavan polun kanssa tapauksen mukaan.

7 artikla

Velkakestävyyttä koskeva turvalauseke

1. Viiteuralla on varmistettava, että ennustettu julkisen talouden velkasuhde pienenee keskimääräisellä vuotuisella vähimmäismäärällä, joka on

a) 1 prosenttiyksikkö suhteessa BKT:hen, kun julkisen talouden velkasuhde on yli 90 prosenttia;

b) 0,5 prosenttiyksikköä suhteessa BKT:hen, kun julkisen talouden velkasuhde on 60–90 prosenttia.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu keskimääräinen pieneneminen lasketaan viiteuran alkamista edeltäneestä vuodesta tai vuodesta, jona liiallisia alijäämiä koskeva menettely on määrä kumota asetuksen (EY) N:o 1467/97 nojalla, sen mukaan, kumpi näistä tapahtuu myöhemmin, sopeutuskauden loppuun asti.

8 artikla

Alijäämän resilienssiä koskeva turvalauseke

1. Viiteuran on varmistettava, että julkisen talouden sopeuttaminen jatkuu tarvittaessa, kunnes asianomainen jäsenvaltio saavuttaa alijäämän tason, joka tarjoaa yhteisen resilienssiä koskevan marginaalin, joka on rakenteellisesti 1,5 prosenttia suhteessa BKT:hen verrattuna alijäämän viitearvoon, joka on 3 prosenttia suhteessa BKT:hen.

2. Rakenteellisen perusjäämän vuosittainen parannus vaaditun marginaalin saavuttamiseksi on 0,4 prosenttiyksikköä suhteessa BKT:hen, ja se alennetaan 0,25 prosenttiyksikköön suhteessa BKT:hen, jos 14 artiklassa tarkoitettua sopeutuskautta pidennetään.

9 artikla

Komission ennakolta antama ohjaus

1. Viimeistään sen vuoden 15 päivänä tammikuuta, jona jäsenvaltioiden on toimitettava kansalliset keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteelliset suunnitelmansa 11 artiklan nojalla, tai kolmen viikon kuluessa siitä, kun jäsenvaltio on pyytänyt saada toimittaa tarkistetun suunnitelman 15 artiklan nojalla, komissio toimittaa kyseiselle jäsenvaltiolle ja talous- ja rahoituskomitealle

a) taustalla olevan keskipitkän aikavälin julkista velkaa koskevan ennustekehyksen ja sen tulokset;

b) makrotalouden ennusteensa ja makrotaloutta koskevat oletuksensa;

c) viiteuran, jos sitä edellytetään 5 artiklan nojalla, tai tekniset tiedot, jos jäsenvaltio pyytää niitä tämän artiklan 3 kohdan nojalla, sekä niitä vastaavan rakenteellisen perusjäämän, mukaan lukien taulukkopohjat ja muut asiaankuuluvat tiedot, jotka ovat tarpeen viiteuran täyden toistettavuuden varmistamiseksi.

2. Jäsenvaltio voi pyytää teknistä tietojenvaihtoa komission kanssa sen kuukauden aikana, joka edeltää määräaikaa, johon mennessä komission on määrä toimittaa jäsenvaltiolle tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ennakolta antama ohjaus. Tällaisen teknisen tietojenvaihdon on tarjottava tilaisuus keskustella tuoreimmista saatavilla olevista tilastotiedoista ja asianomaisen jäsenvaltion talous- ja finanssipoliittisista näkymistä.

3. Komissio antaa jäsenvaltioille, joiden julkisen talouden alijäämä suhteessa BKT:hen on alle 3 prosenttia ja joiden julkinen velka suhteessa BKT:hen on alle 60 prosenttia, jäsenvaltion pyynnöstä teknisiä tietoja tarvittavasta rakenteellisesta perusjäämästä sen varmistamiseksi, että nimellinen alijäämä suhteessa BKT:hen pysyy 3 prosentin alapuolella, sillä oletuksella, että täydentäviä politiikkatoimia ei toteuteta keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä, ja ilmoittaa, edellyttääkö tämä julkisen talouden sopeuttamistarpeita. Tällaisten teknisten tietojen on myös oltava johdonmukaisia 8 artiklassa tarkoitetun alijäämän resilienssiä koskevan turvalausekkeen kanssa.

10 artikla

Uskottavuuden arviointi

1. Arvioidakseen, onko jäsenvaltion ennustettu julkisen talouden velkasuhde uskottavasti alaspäin suuntautuvalla polulla tai pysyykö se uskottavasti maltillisella tasolla, komissio soveltaa menetelmää, joka on toistettavissa, ennakoitava ja läpinäkyvä ja joka perustuu seuraaviin ehtoihin:

a) julkisen talouden velkasuhde pienenee tai pysyy maltillisella tasolla keskipitkän aikavälin julkista velkaa koskevan komission ennustekehyksen determinististen mallinnusten mukaan;

b) komission tekemän velkakestävyysanalyysin perusteella arvioitu riski siitä, että julkisen talouden velkasuhde ei pienene kansallisen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisen suunnitelman sopeutuskautta seuraavien viiden vuoden aikana, on riittävän pieni.

2. Euroopan parlamentin asiasta vastaava valiokunta voi pyytää komissiota esittelemään menetelmänsä 28 artiklassa tarkoitetun taloudellisen vuoropuhelun yhteydessä.

3. Komissio julkistaa uskottavuutta koskevan arvionsa ja sen perustana olevan tiedon sisältävät taulukkopohjat sekä muut asiaankuuluvat tiedot tulosten toistettavuuden varmistamiseksi, kun kansalliset keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteelliset suunnitelmat toimitetaan 11 artiklan mukaisesti.

IV LUKU

KANSALLISET KESKIPITKÄN AIKAVÄLIN FINANSSIPOLIITTIS-RAKENTEELLISET SUUNNITELMAT

11 artikla

Kansallisten keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisten suunnitelmien toimittaminen

1. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava neuvostolle ja komissiolle kansallinen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellinen suunnitelma voimassa olevan suunnitelman viimeisen vuoden 30 päivään huhtikuuta mennessä. Jäsenvaltio ja komissio voivat tarvittaessa sopia kyseisen määräajan pidentämisestä kohtuullisella ajanjaksolla.

2. Jäsenvaltio voi pyytää asiaankuuluvaa itsenäistä finanssipolitiikan instituutiota antamaan lausunnon nettomenopolun perustana olevasta makrotalouden ennusteesta ja makrotaloudellisista oletuksista siten, että itsenäisellä finanssipolitiikan instituutiolla on riittävästi aikaa laatia lausuntonsa.

Asiaankuuluvat riippumattomat finanssipolitiikan instituutiot antavat kyseiset lausunnot 1 päivästä toukokuuta 2032 lähtien edellyttäen, että niillä on riittävät valmiudet. Se, että riippumaton finanssipolitiikan instituutio ei anna lausuntoaan kohtuullisessa ajassa, ei estä jäsenvaltiota toimittamasta kansallista keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellista suunnitelmansa. Itsenäisen finanssipolitiikan instituution lausunto, jos sellainen on saatavilla, liitetään komissiolle toimitettavaan kansalliseen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteelliseen suunnitelmaan.

3. Kunkin jäsenvaltion on kuultava kansallisen lainsäädäntökehyksensä mukaisesti kansalaisyhteiskuntaa, työmarkkinaosapuolia, alueellisia viranomaisia ja muita asiaankuuluvia sidosryhmiä ennen kansallisen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisen suunnitelmansa toimittamista.

4. Ennen kansallisen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisen suunnitelmansa toimittamista kukin jäsenvaltio voi kansallisen lainsäädäntökehyksensä mukaisesti keskustella kansallisen parlamenttinsa kanssa keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisen suunnitelmansa luonnoksesta.

5. Kunkin jäsenvaltion on julkistettava kansallinen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellinen suunnitelmansa, kun se on toimitettu neuvostolle ja komissiolle.

12 artikla

Tekninen vuoropuhelu

Ennen kansallisen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisen suunnitelmansa toimittamista kunkin jäsenvaltion on käytävä komission kanssa tekninen vuoropuhelu, jolla on tarkoitus varmistaa, että kansallinen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellinen suunnitelma on 13 ja 15 artiklan mukainen.

13 artikla

Kansallisia keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisia suunnitelmia koskevat vaatimukset

Kansallisen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisen suunnitelman on täytettävä seuraavat vaatimukset:

a) suunnitelman on sisällettävä nettomenopolku sekä taustalla olevat makrotaloudelliset oletukset ja suunnitellut finanssipoliittis-rakenteelliset toimenpiteet, jotta voidaan osoittaa julkista taloutta koskevien 16 artiklan 2 ja 3 kohdan vaatimusten noudattaminen;

b) suunnitelman on sisällettävä komission 5 artiklan nojalla toimittama viiteura tai 9 artiklan 3 kohdan nojalla toimittamat tekniset tiedot. Jos nettomenopolku on kansallisessa keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisessa suunnitelmassa korkeampi kuin komission 5 artiklan nojalla esittämä viiteura, asianomaisen jäsenvaltion on esitettävä suunnitelmassaan pätevät ja tietoon perustuvat taloudelliset perusteet, joilla ero selittyy;

c) suunnitelmassa on selitettävä, miten asianomainen jäsenvaltio varmistaa sellaisten uudistusten ja investointien toteuttamisen, joilla vastataan eurooppalaisen ohjausjakson ja erityisesti maakohtaisten suositusten yhteydessä yksilöityihin keskeisiin haasteisiin, ja miten kyseinen jäsenvaltio aikoo käsitellä seuraavia unionin yhteisiä painopisteitä:

   i) oikeudenmukainen vihreä ja digitaalinen siirtymä, mukaan lukien asetuksessa (EU) 2021/1119 asetetut ilmastotavoitteet;

   ii) yhteiskunnan ja talouden resilienssi, mukaan lukien Euroopan sosiaalisten oikeuksien pilari;

   iii) energiaturvallisuus, ja

   iv) tarvittaessa puolustusvoimavarojen kehittäminen;

d) suunnitelmassa on kuvailtava toimet, joilla asianomainen jäsenvaltio vastaa sille osoitettuihin asetuksen (EU) N:o 1176/2011 mukaisen makrotalouden epätasapainoa koskevan menettelyn kannalta merkityksellisiin maakohtaisiin suosituksiin, sekä mahdollisiin komission varoituksiin tai neuvoston suosituksiin, jotka on annettu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 4 kohdan nojalla;

e) suunnitelmassa on tarvittaessa selostettava, miten asianomainen jäsenvaltio varmistaa 14 artiklassa tarkoitetun sellaisen asianmukaisen uudistusten ja investointien kokonaisuuden toteuttamisen, jonka perusteella jäsenvaltion sopeutuskautta voidaan pidentää enintään kolmella vuodella;

f) suunnitelman on sisällettävä asianomaisen jäsenvaltion jo toteuttamien uudistusten ja investointien vaikutukset, ja siinä on kiinnitettävä erityistä huomiota julkisyhteisöjen tulevien tulojen, menojen ja potentiaalisen kasvun vaikutuksiin julkisen talouden kestävyyden kannalta vankan ja tietoon perustuvan taloudellisen näytön perusteella;

g) suunnitelman on sisällettävä tietoja seuraavista:

   i) keskeiset makrotalouteen ja talousarvioon liittyvät oletukset;

   ii) implisiittiset ja ehdolliset vastuut;

   iii) sopeutuskauden pidentämisen perustana olevien uudistusten ja investointien odotettu vaikutus;

   iv) kansallisesti rahoitettujen julkisten investointien ennustettu kokonaistaso kansallisen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisen suunnitelman kattaman kauden aikana;

   v) julkisten investointien tarpeet, mukaan lukien tämän artiklan c alakohdassa tarkoitettuihin unionin yhteisiin painopisteisiin liittyvät tarpeet;

   vi) kansallisten parlamenttien kuuleminen ja 11 artiklassa tarkoitettu kuuleminen;

   vii) johdonmukaisuus ja tarvittaessa täydentävyys asianomaisen jäsenvaltion koheesiopolitiikan rahastojen ja elpymis- ja palautumissuunnitelman kanssa sinä aikana, kun asetuksen (EU) 2021/241 mukainen elpymis- ja palautumistukiväline on toiminnassa.

14 artikla

Sopeutuskauden pidentämiskriteerit

1. Jos jäsenvaltio sitoutuu toteuttamaan asianmukaisen uudistusten ja investointien kokonaisuuden 2 kohdassa säädettyjä kriteerejä noudattaen, sopeutuskautta voidaan pidentää enintään kolmella vuodella.

2. Sopeutuskauden pidentämisen perustana olevan uudistus- ja investointisitoumusten kokonaisuuden on pääsääntöisesti täytettävä seuraavat kriteerit:

a) sillä on uskottavien ja varovaisten oletusten perusteella parannettava asianomaisen jäsenvaltion talouden kasvu- ja kestävyyspotentiaalia kestävällä tavalla;

b) sillä on tuettava julkisen talouden kestävyyttä parantamalla julkisen talouden rakennetta keskipitkällä aikavälillä esimerkiksi vähentämällä julkisyhteisöjen menoja suhteessa BKT:hen tai lisäämällä julkisen talouden tuloja suhteessa BKT:hen;

c) sen on oltava 13 artiklan c alakohdassa tarkoitettujen unionin yhteisten painopisteiden mukainen;

d) sillä on vastattava asianomaiselle jäsenvaltiolle osoitettuihin asiaankuuluviin maakohtaisiin suosituksiin, mahdolliset makrotalouden epätasapainoa koskevassa menettelyssä annetut suositukset mukaan lukien;

e) sillä on varmistettava, ettei kansallisesti rahoitettujen julkisten investointien suunniteltu kokonaistaso ole kansallisen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisen suunnitelman kattaman kauden aikana matalampi kuin keskipitkän aikavälin taso ennen kyseistä ajanjaksoa, kun otetaan huomioon maakohtaisten haasteiden laajuus ja mittakaava.

3. Kunkin uudistus- ja investointisitoumuksen, johon sopeutuskauden pidentäminen perustuu, on oltava riittävän yksityiskohtainen, etupainotteinen ja aikasidonnainen sekä riittävän hyvin todennettavissa, ja sen on noudatettava seuraavia kriteereitä:

a) uudistus- ja investointisitoumusten kuvauksen on oltava selkeä, ja komission on voitava arvioida niitä 2 kohdassa vahvistettuja kriteerien mukaisesti;

b) uudistukset on toteutettava kansallisen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisen suunnitelman kattaman kauden aikana;

c) investointien toteuttamisessa on saavutettava merkittävää edistymistä sopeutuskauden päättymiseen mennessä;

d) uudistusten ja investointien kuvauksen on tarvittaessa sisällettävä indikaattoreita, jotka mahdollistavat niiden toteutuksen arvioinnin ja seurannan.

4. Sopeutuskauden pidentämisen perustana olevan uudistus- ja investointisitoumusten kokonaisuuden on oltava johdonmukainen niiden sitoumusten kanssa, jotka sisältyvät asianomaisen jäsenvaltion hyväksyttyyn elpymis- ja palautumissuunnitelmaan sinä aikana, kun asetuksen (EU) 2021/241 mukainen elpymis- ja palautumistukiväline on toiminnassa, sekä asianomaisen jäsenvaltion kanssa monivuotisen rahoituskehyksen puitteissa sovitun kumppanuussopimuksen kanssa.

15 artikla

Tarkistettu kansallinen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellinen suunnitelma

1. Jäsenvaltio voi pyytää viimeistään 12 kuukautta ennen voimassa olevan kansallisen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisen suunnitelman päättymistä, että se saa toimittaa komissiolle tarkistetun kansallisen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisen suunnitelman ennen kansallisen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisen suunnitelman kattaman kauden päättymistä, jos olosuhteet objektiivisesti tarkasteltuna estävät sen toteuttamisen kyseisen kauden puitteissa. Siinä tapauksessa tarkistettu kansallinen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellinen suunnitelma kattaa suunnitelman alkuperäisen kauden loppuun ulottuvan ajanjakson.

2. Jos jäsenvaltion hallitus on nimetty äskettäin, jäsenvaltio voi toimittaa tarkistetun kansallisen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisen suunnitelman, joka kattaa uuden, neljän tai viiden vuoden pituisen kauden vaalikautensa säännönmukaisesta kestosta riippuen.

3. Jäsenvaltio voi pyytää asiaankuuluvaa itsenäistä finanssipolitiikan instituutiota antamaan lausunnon nettomenopolun perustana olevasta makrotalouden ennusteesta ja makrotaloudellisista oletuksista siten, että itsenäisellä finanssipolitiikan instituutiolla on riittävästi aikaa laatia lausuntonsa.

Asiaankuuluvat riippumattomat finanssipolitiikan instituutiot antavat kyseiset lausunnot 1 päivästä toukokuuta 2032 lähtien edellyttäen, että niillä on riittävä kapasiteetti. Se, että riippumaton finanssipolitiikan instituutio ei anna lausuntoaan kohtuullisessa ajassa, ei estä jäsenvaltiota toimittamasta tarkistettua kansallista keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellista suunnitelmansa. Itsenäisen finanssipolitiikan instituution lausunto, jos sellainen on saatavilla, liitetään komissiolle toimitettavaan tarkistettuun kansalliseen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteelliseen suunnitelmaan.

4. Jäsenvaltion tarkistetun kansallisen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisen suunnitelman laatimiseksi 1 tai 2 kohdan mukaisesti komissio toimittaa kyseiselle jäsenvaltiolle ja talous- ja rahoituskomitealle uuden viiteuran tai kyseisen jäsenvaltion pyynnöstä uudet tekniset tiedot.

5. Uusi viiteura, jossa otetaan huomioon kyseisen jäsenvaltion aikaisemmat sopeutustoimet tai niiden puute, ei saa lykätä julkisen talouden sopeutustoimia kauden loppuun eikä pääsääntöisesti vähentää niitä.

6. Jos jäsenvaltio toimittaa tarkistetun kansallisen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisen suunnitelman, sovelletaan 12, 13 ja 14 sekä 16–20 artiklaa.

7. Komission on tarvittaessa arvioitava erityisesti, sovelletaanko tarkistetun kansallisen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisen suunnitelman puitteissa mahdollista sopeutuskauden pidentämistä tai jatketaanko pidentämisen soveltamista. Komission arvioinnissa otetaan huomioon alkuperäisen kansallisen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisen suunnitelman pidentämisen perustana olleen uudistus- ja investointisitoumusten kokonaisuuden toteuttaminen sekä julkisen velan haasteita koskevat muutokset tarkistetussa kansallisessa keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisessa suunnitelmassa.

16 artikla

Komission suorittama kansallisen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisen suunnitelman arviointi

1. Komissio arvioi kunkin kansallisen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisen suunnitelman kuuden viikon kuluessa sen toimittamisesta. Asianomainen jäsenvaltio ja komissio voivat tarvittaessa sopia kyseisen määräajan pidentämisestä pääsääntöisesti enintään kahdella viikolla.

2. Arvioidessaan kansallista keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellista suunnitelmaa komissio tarkastelee kunkin jäsenvaltion osalta, täyttääkö nettomenopolku vaatimukset saada julkinen velka uskottavalle alaspäin suuntautuvalle polulle sopeutuskauden päättyessä tai pitää se tällaisella polulla taikka pysyykö se maltillisella tasolla alle 60 prosentissa, ja saako se julkisen talouden alijäämän suhteessa BKT:hen laskemaan alle 3 prosentin ja pysymään sen alapuolella keskipitkällä aikavälillä.

3. Arvioidessaan kansallisia keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisia suunnitelmia komissio tarkastelee kaikkien niiden jäsenvaltioiden osalta, joille on toimitettu viiteura, ovatko niiden nettomenopolut 6, 7 ja 8 artiklassa säädettyjen vaatimusten mukaisia.

4. Komissio tarkastelee kaikkien jäsenvaltioiden osalta, täyttävätkö niiden kansalliset keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteelliset suunnitelmat 13 artiklassa säädetyt vaatimukset.

5. Komissio tarkastelee, onko sopeutuskauden pidentämisen perustana oleva uudistus- ja investointikokonaisuus asianomaisen jäsenvaltion osalta 14 artiklan mukainen.

17 artikla

Kansallisen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisen suunnitelman hyväksyminen neuvostossa

1. Neuvosto antaa komission suosituksesta suosituksen, jolla asetetaan kyseisen jäsenvaltion nettomenopolku ja tarvittaessa hyväksytään kansalliseen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteelliseen suunnitelmaan sisältyvä sopeutuskauden pidentämisen perustana oleva uudistus- ja investointisitoumusten kokonaisuus. Kyseinen neuvoston suositus hyväksytään pääsääntöisesti kuuden viikon kuluessa komission suosituksen hyväksymisestä.

2. Jos kansallinen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellinen suunnitelma toimii 31 artiklan mukaisesti korjaussuunnitelmana, jota edellytetään liiallisten makrotalouden epätasapainojen korjaamiseksi, neuvosto hyväksyy suosituksessaan myös kyseisten epätasapainojen korjaamiseksi tarvittavat uudistukset ja investoinnit.

18 artikla

Tarkistettua kansallista keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellista suunnitelmaa koskeva neuvoston suositus

Jos neuvosto katsoo, että komission arvioinnin huomioon ottaen kansallinen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellinen suunnitelma ei ole 16 artiklan 2, 3 ja 5 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukainen, se suosittaa komission suosituksesta, että asianomainen jäsenvaltio toimittaa tarkistetun kansallisen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisen suunnitelman.

19 artikla

Neuvoston suositus siinä tapauksessa, että jäsenvaltio ei noudata velvoitteitaan

Neuvosto suosittaa komission suosituksesta asianomaiselle jäsenvaltiolle, että komission esittämä viiteura olisi pääsääntöisesti jäsenvaltion nettomenopolku, jos

a) asianomainen jäsenvaltio ei toimita tarkistettua kansallista keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellista suunnitelmaa yhden kuukauden kuluessa 18 artiklassa tarkoitetun neuvoston suosituksen antamisesta;

b) neuvosto katsoo, että tarkistettu kansallinen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellinen suunnitelma ei ole 16 artiklan 2, 3 ja 5 kohdassa säädettyjen vaatimusten mukainen, ja perustelee kantansa asianmukaisesti;

c) jäsenvaltio ei toimita ensimmäistä kansallista keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellista suunnitelmaansa tai uutta kansallista keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellista suunnitelmaa meneillään olevan kansallisen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisen suunnitelman kattaman viimeisen vuoden kuluessa 11 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitetussa tilanteessa asianomainen jäsenvaltio ja komissio voivat sopia kyseisen määräajan pidentämisestä pääsääntöisesti enintään yhdellä kuukaudella.

20 artikla

Tilanne, jossa jäsenvaltio ei noudata sopeutuskautensa pidentämisen perustana olevia investointi- ja uudistussitoumuksia

Jos jäsenvaltio on saanut pidennettyä sopeutuskauttaan, mutta ei noudata tyydyttävästi 14 artiklassa tarkoitettua sopeutuskauden pidentämisen perustana olevaa uudistus- ja investointisitoumusten kokonaisuuttaan, neuvosto voi komission suosituksesta ja 29 artiklan mukaisesti suosittaa tarkistettua nettomenopolkua ja lyhyempää sopeutuskautta, paitsi jos olosuhteet objektiivisesti tarkasteltuna estävät toteuttamisen alkuperäisessä määräajassa.

V LUKU

KANSALLISTEN KESKIPITKÄN AIKAVÄLIN FINANSSIPOLIITTIS-RAKENTEELLISTEN SUUNNITELMIEN TOTEUTTAMINEN

21 artikla

Vuotuinen edistymisraportti

1. Kunkin jäsenvaltion on toimitettava komissiolle kunkin vuoden 30 päivään huhtikuuta mennessä vuotuinen edistymisraportti.

2. Vuotuisessa edistymisraportissa on annettava tietoja erityisesti edistymisestä neuvoston asettaman nettomenopolun toteuttamisessa, laajempien uudistusten ja investointien toteuttamisessa eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä sekä sopeutuskauden mahdollisen pidentämisen perustana olleen uudistusten ja investointien kokonaisuuden toteuttamisessa.

3. Kunkin jäsenvaltion on julkistettava vuotuiset edistymisraporttinsa.

4. Komissio käyttää jäsenvaltioiden vuotuisissa edistymisraporteissaan toimittamia tietoja yhdessä muiden asiaankuuluvien tietojen kanssa 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun arvioinnin laatimista varten. Komission arviointi julkistetaan.

5. Jäsenvaltiot voivat kansallisten lainsäädäntökehystensä mukaisesti keskustella edistymisraportista kansallisissa parlamenteissaan sekä kansalaisyhteiskunnan, työmarkkinaosapuolten ja asiaankuuluvien sidosryhmien kanssa.

22 artikla

Komission suorittama seuranta

1. Komissio seuraa kansallisten keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisten suunnitelmien sekä erityisesti neuvoston asettaman nettomenopolun ja sopeutuskauden pidentämisen perustana olevien uudistusten ja investointien toteuttamista.

2. Komissio perustaa valvontatilin, jonka avulla voidaan seurata havaittujen nettomenojen kumuloituneita poikkeamia neuvoston asettamalta nettomenopolulta ylös- ja alaspäin; kun neuvosto on hyväksynyt uuden kansallisen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisen suunnitelman, valvontatili nollataan.

3. Valvontatilille kirjataan veloitus, jos asianomaisen jäsenvaltion havaitut nettomenot tiettynä vuonna ovat neuvoston asettaman nettomenopolun yläpuolella.

4. Valvontatilille kirjataan hyvitys, jos asianomaisen jäsenvaltion havaitut nettomenot tiettynä vuonna ovat neuvoston asettaman nettomenopolun alapuolella.

5. Valvontatilin kumulatiivinen saldo on 3 ja 4 kohdassa tarkoitettujen vuotuisten veloitusten ja hyvitysten summa. Se ilmoitetaan prosenttiosuutena suhteessa BKT:hen.

6. Veloitukset ja hyvitykset kirjataan vuosittain toteutumatietojen perusteella.

7. Jos neuvosto on antanut 25 tai 26 artiklan mukaisen suosituksen, asianomaisen jäsenvaltion valvontatilille ei kirjata poikkeamia.

23 artikla

Itsenäisten finanssipolitiikan instituutioiden rooli

1. Jäsenvaltiot voivat pyytää direktiivin 2011/85/EU 8 a artiklassa tarkoitettuja asiaankuuluvia itsenäisiä finanssipolitiikan instituutioita toimittamaan arvioinnin siitä, vastaavatko vuotuisessa edistymisraportissa ilmoitetut julkisen talouden toteutumatiedot neuvoston asettamaa nettomenopolkua.

2. Jäsenvaltiot voivat pyytää asiaankuuluvia itsenäisiä finanssipolitiikan instituutioita analysoimaan mahdollisen neuvoston asettamalta nettomenopolulta poikkeamisen taustalla olevia tekijöitä. Tällainen analyysi ei ole sitova, ja se täydentää komission analyysia.

24 artikla

Euroopan finanssipoliittinen komitea

1. Komission päätöksellä (EU) 2015/1937 ([23]) perustettu Euroopan finanssipoliittinen komitea antaa komissiolle ja neuvostolle neuvoja tehtävissä, jotka koskevat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121, 126 ja 136 artiklassa määrättyä finanssipolitiikan monenvälistä valvontaa.

2. Euroopan finanssipoliittinen komitea on tehtäviään suorittaessaan täysin riippumaton, ja se suorittaa tehtävänsä puolueettomasti ja yksinomaan koko unionin edun mukaisesti. Se ei saa pyytää eikä ottaa vastaan ohjeita minkään jäsenvaltion hallitukselta, unionin toimielimiltä tai elimiltä taikka muulta julkiselta tai yksityiseltä elimeltä.

3. Edellä olevan 1 kohdan soveltamiseksi komitean Euroopan finanssipoliittisen komitean tehtäviin kuuluvat:

a) oikea-aikaisen jälkiarvioinnin esittäminen unionin finanssipolitiikan ohjausjärjestelmän täytäntöönpanosta;

b) neuvojen antaminen siitä, millainen finanssipolitiikan viritys on koko euroalueen kannalta tulevaisuudessa asianmukainen, ja vakaus- ja kasvusopimuksen sääntöjen puitteissa myös sen suhteen, millaisia ovat sen kanssa yhdenmukaiset asianmukaiset kansalliset finanssipolitiikan viritykset;

c) komission tai neuvoston pyynnöstä neuvojen antaminen vakaus- ja kasvusopimuksen täytäntöönpanosta, muun muassa tämän asetuksen 25 artiklan 3 kohdan mukaisen yleisen poikkeuslausekkeen soveltamisen jatkamisesta;

([23]) Komission päätös (EU) 2015/1937, annettu 21 päivänä lokakuuta 2015, riippumattoman neuvoa-antavan Euroopan finanssipoliittisen komitean perustamisesta (EUVL L 282, 28.10.2015, s. 37).

d) tiiviin yhteistyön tekeminen direktiivin 2011/85/EU 8 a artiklassa tarkoitettujen itsenäisten finanssipolitiikan instituutioiden kanssa parhaiden käytäntöjen vaihdon edistämiseksi;

e) ehdotusten tekeminen finanssipolitiikan kehyksen tulevaa kehittämistä varten.

4. Euroopan finanssipoliittinen komitea koostuu puheenjohtajasta ja neljästä jäsenestä.

5. Komissio valitsee ja nimittää Euroopan finanssipoliittisen komitean puheenjohtajan ja jäsenet Euroopan parlamenttia ja neuvostoa kuultuaan läpinäkyvällä menettelyllä ja julkisen talouden ja makrotalouden analysointia koskevan todistetun kokemuksen ja osaamisen perusteella. Euroopan finanssipoliittisen komitean puheenjohtaja ja jäsenet nimitetään kolmen vuoden toimikaudeksi, jota voidaan jatkaa kerran kolmella vuodella.

6. Euroopan finanssipoliittinen komitea vahvistaa oman työjärjestyksensä.

7. Euroopan finanssipoliittinen komitea raportoi toiminnastaan kerran vuodessa Euroopan parlamentille, neuvostolle ja komissiolle. Kaikki Euroopan finanssipoliittisen komitean raportit ja neuvot julkistetaan.

25 artikla

Yleinen poikkeuslauseke

1. Jos euroalueen tai koko unionin talous joutuu vakavaan taantumaan, neuvosto voi komission analyysiin perustuvasta komission suosituksesta antaa pääsääntöisesti neljän viikon kuluessa suosituksen, jolla sallitaan jäsenvaltioille poikkeaminen neuvoston asettamalta nettomenopolultaan edellyttäen, että tämä ei vaaranna julkisen talouden kestävyyttä keskipitkällä aikavälillä. Neuvosto asettaa tällaiselle poikkeamiselle yhden vuoden aikarajan.

2. Niin kauan kuin euroalueen tai koko unionin talouden vakava taantuma kestää, komissio jatkaa velkakestävyyden seuraamista ja huolehtii politiikkojen yhteensovittamisesta ja johdonmukaisesta politiikkayhdistelmästä, jossa otetaan huomioon sekä euroalueen että unionin ulottuvuus.

3. Neuvosto voi komission suosituksesta pidentää ajanjaksoa, jona jäsenvaltiot voivat poiketa neuvoston asettamilta nettomenopoluiltaan, edellyttäen, että euroalueen tai koko unionin talouden vakava taantuma jatkuu. Euroopan finanssipoliittisen komitean on annettava lausunto yleisen poikkeuslausekkeen soveltamisen jatkamisesta. Tätä ajanjaksoa voidaan pidentää useammin kuin kerran. Kukin pidennys saa kuitenkin olla enintään yhden vuoden pituinen.

26 artikla

Kansalliset poikkeuslausekkeet

1. Neuvosto voi jäsenvaltion pyynnöstä ja komission analyysiin perustuvan komission suosituksen perusteella antaa neljän viikon kuluessa komission suosituksesta suosituksen, jolla jäsenvaltiolle sallitaan poikkeaminen neuvoston asettamalta nettomenopolultaan, jos poikkeuksellisilla olosuhteilla, joihin jäsenvaltio ei voi vaikuttaa, on merkittävä vaikutus asianomaisen jäsenvaltion julkiseen talouteen, edellyttäen, että tällainen poikkeaminen ei vaaranna julkisen talouden kestävyyttä keskipitkällä aikavälillä. Neuvosto asettaa tällaiselle poikkeamiselle aikarajan.

2. Neuvosto voi asianomaisen jäsenvaltion pyynnöstä ja komission suosituksesta pidentää aikaa, jona kyseinen jäsenvaltio voi poiketa neuvoston asettamalta nettomenopolulta, edellyttäen, että poikkeukselliset olosuhteet jatkuvat. Tätä ajanjaksoa voidaan pidentää useammin kuin kerran. Kukin pidennys saa kuitenkin olla enintään yhden vuoden pituinen.

VI LUKU

AVOIMUUS JA VASTUUVELVOLLISUUS

27 artikla

Euroopan parlamentin rooli

1. Euroopan parlamentti osallistuu eurooppalaiseen ohjausjaksoon säännöllisellä ja jäsennellyllä tavalla, jotta parannetaan päätöksiin liittyvää avoimuutta, vastuuvelvollisuutta ja omistajuutta, etenkin 28 artiklassa tarkoitetun taloudellisen vuoropuhelun kautta.

2. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille jäsenvaltioiden toimittamat kansalliset keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteelliset suunnitelmat. Komissio tiedottaa Euroopan parlamentille kyseisiä kansallisia keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisia suunnitelmia koskevasta kokonaisarviostaan. Euroopan parlamentin asiasta vastaava valiokunta voi 28 artiklassa tarkoitetun taloudellisen vuoropuhelun kautta pyytää komissiota saapumaan sen kuultavaksi. Tällaisissa tapauksissa komissiota voidaan pyytää esittämään arvionsa kansallisista keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisista suunnitelmista.

3. Neuvoston puheenjohtaja ja komissio tiedottavat Euroopan parlamentille säännöllisesti tämän asetuksen nojalla toteutetun monenvälisen valvonnan tuloksista.

4. Neuvoston puheenjohtaja ja komissio sisällyttävät Euroopan parlamentille annettavaan kertomukseen tämän asetuksen nojalla toteutetun monenvälisen valvonnan tulokset.

5. Euroryhmän puheenjohtaja raportoi vuosittain Euroopan parlamentille kehityksestä euroaluetta koskevan monenvälisen valvonnan alalla.

6. Komissio laatii ja toimittaa neuvostolle ainakin seuraavat tiedot ja asettaa ne Euroopan parlamentin saataville ilman aiheetonta viivytystä:

a) velkakestävyyttä koskevat arvioinnit ja sen menetelmäkehys, kun ne on julkaistu;

b) jäsenvaltioiden toimittamat kansalliset keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteelliset suunnitelmat, mukaan lukien viiteurat ja nettomenopolut, ja niiden mahdolliset tarkistukset;

c) jäsenvaltioiden toimittamat vuotuiset edistymisraportit;

d) tämän asetuksen 17–20 artiklan mukaiset komission arvioinnit ja suositukset neuvostolle;

e) tarvittaessa osana eurooppalaista ohjausjaksoa julkaistu komission analyysi taloudellisesta ja sosiaalisesta kehityksestä;

f) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 4 kohdan nojalla annetut komission varoitukset;

g) komission analyysi siitä, että julkisen talouden kestävyys keskipitkällä aikavälillä ei vaarannu, jos poikkeuslausekkeet otetaan käyttöön tämän asetuksen 25 tai 26 artiklan nojalla.

7. Euroopan parlamentin asiasta vastaava valiokunta voi pyytää komissiota vähintään kahdesti vuodessa antamaan tietoja monenvälisen valvonnan tuloksista tämän asetuksen 28 artiklassa tarkoitetussa taloudellisessa vuoropuhelussa.

28 artikla

Taloudellinen vuoropuhelu

1. Unionin toimielinten ja erityisesti Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välisen vuoropuhelun parantamiseksi Euroopan parlamentti voi kutsua neuvoston puheenjohtajan, komission ja tarvittaessa Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan tai euroryhmän puheenjohtajan Euroopan parlamenttiin keskustelemaan komission jäsenvaltioille antamasta politiikkaohjauksesta, Eurooppa-neuvoston päätelmistä sekä tämän asetuksen mukaisen monenvälisen valvonnan tuloksista.

2. Talous- ja rahoituskomiteaa, talouspoliittista komiteaa, työllisyyskomiteaa ja sosiaalisen suojelun komiteaa kuullaan eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä tarvittaessa.

3. Asiaankuuluvat sidosryhmät ja erityisesti kansalliset parlamentit ja työmarkkinaosapuolet osallistuvat eurooppalaisen ohjausjakson yhteydessä tarvittaessa tärkeimpiin politiikkakysymyksiin Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen määräysten sekä kansallisten lakisääteisten ja poliittisten järjestelyjen mukaisesti.

4. Euroopan parlamentin asiasta vastaava valiokunta voi kutsua neuvoston puheenjohtajan, komission ja tarvittaessa Eurooppa-neuvoston puheenjohtajan tai euroryhmän puheenjohtajan keskustelemaan kansallisista keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisista suunnitelmista sekä muista 27 artiklan 6 kohdassa luetelluista tiedoista.

5. Neuvoston puheenjohtaja ja komissio antavat Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 5 kohdan mukaisesti ja euroryhmän puheenjohtaja tarvittaessa Euroopan parlamentille ja Eurooppa-neuvostolle vuosittain kertomuksen monenvälisen valvonnan tuloksista.

29 artikla

Noudata tai selitä -sääntö

Neuvoston odotetaan pääsääntöisesti noudattavan komission suosituksia ja ehdotuksia tai selittävän kantansa julkisesti.

30 artikla

Vuoropuhelu jäsenvaltion kanssa

Euroopan parlamentin asiasta vastaava valiokunta voi tarjota jäsenvaltiolle, jolle on annettu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 4 kohdan nojalla neuvoston suositus, tilaisuuden osallistua näkemystenvaihtoon.

VII LUKU

VUOROVAIKUTUS ASETUKSEN (EU) N:O 1176/2011 KANSSA

31 artikla

Vuorovaikutus makrotalouden epätasapainoa koskevan menettelyn kanssa

1. Jäsenvaltion kansalliseen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteelliseen suunnitelmaan sisältyvien makrotalouden epätasapainon kannalta merkityksellisten uudistusten ja investointien riittämätön täytäntöönpano tämän asetuksen 21 artiklan mukaisesti arvioituna on otettava huomioon, kun

a) komissio toteuttaa perusteellisia tarkasteluja asetuksen (EU) N:o 1176/2011 5 artiklan 2 kohdan mukaisesti; ja

b) neuvosto ja komissio kukin oman suosituksensa osalta harkitsevat, todetaanko liiallisen epätasapainon olemassaolo ja suositellaanko, että asianomainen jäsenvaltio toteuttaa korjaavia toimia asetuksen (EU) N:o 1176/2011 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti.

Komissio ottaa huomioon kaikki asianomaisen jäsenvaltion merkityksellisiksi katsomat tiedot.

2. Jäsenvaltion, jonka osalta on asetuksen (EU) N:o 1176/2011 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti käynnistetty liiallista epätasapainoa koskeva menettely, on toimitettava tarkistettu kansallinen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellinen suunnitelma tämän asetuksen 15 artiklan mukaisesti. Kyseisessä tarkistetussa kansallisessa keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisessa suunnitelmassa on noudatettava asetuksen (EU) N:o 1176/2011 7 artiklan 2 kohdan nojalla annettua neuvoston suositusta. Tarkistetun kansallisen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisen suunnitelman toimittaminen edellyttää neuvoston hyväksyntää tämän asetuksen 17–20 mukaisesti. Tarkistettua kansallista keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellista suunnitelmaa arvioidaan tämän asetuksen 16 artiklan mukaisesti.

3. Jos jäsenvaltio toimittaa tarkistetun kansallisen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisen suunnitelman tämän artiklan 2 kohdan nojalla, kyseinen tarkistettu suunnitelma toimii asetuksen (EU) N:o 1176/2011 8 artiklan 1 kohdassa edellytettynä korjaussuunnitelmana, ja siinä on esitettävä erityiset politiikkatoimet, jotka kyseinen jäsenvaltio on toteuttanut tai jotka se aikoo toteuttaa, ja niiden toteuttamisaikataulu.

4. Neuvosto arvioi tarkistetun kansallisen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisen suunnitelman asetuksen (EU) N:o 1176/2011 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti komission arvioinnin perusteella kahden kuukauden kuluessa suunnitelman toimittamisesta. Tarkistetun suunnitelman toteutuksen seuranta ja arviointi on suoritettava tämän asetuksen 22 artiklan sekä asetuksen (EU) N:o 1176/2011 9 ja 10 artiklan mukaisesti.

VIII LUKU

VUOROVAIKUTUS ASETUKSEN (EU) N:O 472/2013 KANSSA

32 artikla

Vuorovaikutus tiukennetun valvontamenettelyn kanssa

1. Poiketen siitä, mitä tämän asetuksen 11 ja 21 artiklassa säädetään, jäsenvaltio ei ole velvollinen toimittamaan kansallista keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellista suunnitelmaa tai vuotuista edistymisraporttia, jos jäsenvaltio on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 472/2013 ([24]) 7 artiklan mukaisen makrotalouden sopeutusohjelman kohteena.

([24]) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 472/2013, annettu 21 päivänä toukokuuta 2013, rahoitusvakautensa osalta vakavissa vaikeuksissa olevien tai vakavien vaikeuksien uhasta kärsivien euroalueen jäsenvaltioiden talouden ja julkisen talouden valvonnan tiukentamisesta (EUVL L 140, 27.5.2013, s. 1).

2. Jos jäsenvaltiolla on voimassa oleva kansallinen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellinen suunnitelma ja jäsenvaltioon sovelletaan makrotalouden sopeutusohjelmaa asetuksen (EU) N:o 472/2013 7 artiklan nojalla, kyseinen kansallinen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellinen suunnitelma on otettava huomioon makrotalouden sopeutusohjelman suunnittelussa.

IX LUKU

YHTEISET SÄÄNNÖKSET

33 artikla

Vuoropuhelu jäsenvaltioiden kanssa

Komissio varmistaa jatkuvan vuoropuhelun jäsenvaltioiden kanssa. Tätä tarkoitusta varten komissio tekee erityisesti käyntejä arvioidakseen asianomaisen jäsenvaltion sosioekonomista tilannetta ja määrittääkseen mahdolliset riskit tai vaikeudet noudattaa tätä asetusta. Kyseistä vuoropuhelua varten komissio voi pyytää näkemyksiä asianomaiseen jäsenvaltioon sijoittautuneilta asiaankuuluvilta sidosryhmiltä.

34 artikla

Seurantakäynnit

1. Komissio voi tehdä seurantakäyntejä jäsenvaltioihin, joille on annettu Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 121 artiklan 4 kohdan nojalla suosituksia.

2. Kun seurantakäynti kohdistuu jäsenvaltioon, jonka rahayksikkö on euro, tai jäsenvaltioon, joka osallistuu Eurooppa-neuvoston 16 päivänä kesäkuuta 1997 antamalla päätöslauselmalla ([25]) perustettuun valuuttakurssimekanismiin talous- ja rahaliiton kolmannessa vaiheessa (ERM II), komissio voi tarvittaessa kutsua Euroopan keskuspankin edustajia osallistumaan kyseisiin seurantakäynteihin.

35 artikla

Kertomus

1. Komissio julkaisee viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2030 ja sen jälkeen joka viides vuosi kertomuksen tämän asetuksen soveltamisesta ja liittää siihen tarvittaessa ehdotuksen tämän asetuksen muuttamiseksi.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa kertomuksessa on tarkasteltava

a) tämän asetuksen vaikuttavuutta sen tavoitteiden saavuttamisessa 1 artiklassa säädetyn mukaisesti;

b) edistymistä jäsenvaltioiden talouspolitiikkojen tiiviimmän yhteensovittamisen ja niiden taloudellisen suorituskyvyn jatkuvan lähentymisen turvaamisessa.

3. Kertomus toimitetaan Euroopan parlamentille ja neuvostolle.

36 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Ensimmäisiin kansallisiin keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisiin suunnitelmiin sovelletaan seuraavia säännöksiä:

a) poiketen siitä, mitä 9 artiklan 1 kohdassa säädetään, komissio antaa asianomaisille jäsenvaltioille ennakolta ohjausta 21 päivään kesäkuuta 2024 mennessä komission viimeisimmän ennusteen perusteella, ja jäsenvaltioiden on toimitettava kansalliset keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteelliset suunnitelmansa 20 päivään syyskuuta 2024 mennessä 11 artiklan mukaisesti, paitsi jos jäsenvaltio ja komissio sopivat kyseisen määräajan pidentämisestä kohtuullisella ajanjaksolla;

b) poiketen siitä, mitä 9 artiklan 2 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat pyytää teknistä tietojenvaihtoa komission kanssa sen kuukauden aikana, joka edeltää 21 päivää kesäkuuta 2024;

c) poiketen siitä, mitä 11 artiklan 3 kohdassa säädetään, jäsenvaltiot voivat järjestää työmarkkinaosapuolten, alueellisten viranomaisten, kansalaisjärjestöjen ja muiden asiaankuuluvien kansallisten sidosryhmien julkisen kuulemisen 11 artiklassa vahvistettujen periaatteiden mukaisesti asianmukaisin määräajoin;

([25]) EYVL C 236, 2.8.1997, s. 5.

d) sinä aikana, kun elpymis- ja palautumistukiväline on toiminnassa, asianomaisen jäsenvaltion hyväksyttyyn elpymis- ja palautumissuunnitelmaan sisältyvät sitoumukset otetaan huomioon sopeutuskauden pidentämisessä 14 artiklan mukaisesti, edellyttäen että elpymis- ja palautumissuunnitelma sisältää merkittäviä uudistuksia ja investointeja julkisen talouden kestävyyden parantamiseksi ja talouden kasvupotentiaalin vahvistamiseksi ja että kyseinen jäsenvaltio sitoutuu jatkamaan uudistustoimia kansallisen keskipitkän aikavälin finanssipoliittis-rakenteellisen suunnitelman jäljellä olevan voimassaolon ajan ja ylläpitämään elpymis- ja palautumistukivälineen kattamalla ajanjaksolla keskimäärin toteutuneen kansallisesti rahoitettujen investointien tason;

e) jos jäsenvaltio pyytää poikkeusta 6 artiklan c alakohdassa tarkoitettuun lykkäämisen kieltävään turvalausekkeeseen, elpymis- ja palautumistukivälineen lainoilla sekä unionin vuosina 2025 ja 2026 rahoittamista ohjelmien kansallisella yhteisrahoituksella tuetut hankkeet on otettava huomioon edellyttäen, että tällainen poikkeus ei vaaranna julkisen talouden kestävyyttä keskipitkällä aikavälillä;

f) jäsenvaltiot voivat, ottaen huomioon viimeaikaisten taloudellisten sokkien poikkeukselliset vaikutukset ja potentiaalista kasvua koskevien arvioiden tämän hetkisen epävarmuuden, käyttää vakaampia aikasarjoja kuin yhteisesti sovituista menetelmistä seuraavat aikasarjat, edellyttäen että tällainen käyttö on taloudellisten perusteiden nojalla asianmukaisesti perusteltua ja että ennustejakson kumulatiivinen kasvu pysyy suurelta osin kyseisten menetelmien tulosten mukaisena.

2. Komissio ilmoittaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2028 Euroopan parlamentille ja neuvostolle alustavista tämän asetuksen soveltamista koskevista havainnoistaan.

37 artikla

Asetuksen (EY) N:o 1466/97 kumoaminen

Kumotaan asetus (EY) N:o 1466/97.

38 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan sinä päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 29 päivänä huhtikuuta 2024.

Euroopan parlamentin puolesta	*Neuvoston puolesta*
Puheenjohtaja	*Puheenjohtaja*
R. METSOLA	M. MICHEL